

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu **Ing. I. M.**, zastúpeného JUDr. M. R., proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-8-81/2006-OdSS z 3. mája 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2009, č.k. 2S 268/06-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2009, č.k. 2S 268/06-30, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 62,70 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk právneho zástupcu žalobcu, JUDr. M. R.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-8-81/2006-OdSS z 3. mája 2006 ako aj rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia

číslo 65101007345907/9-VÚSZ/DO2 z 22. októbra 2005 a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 154,98 Eura.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovi bol rozhodnutím VÚSZ č. 65101007345907/2-VÚSZ/TO2 z 12. februára 2003 priznaný výsluhový dôchodok v sume 21 921 Sk mesačne, vypočítaný z príjmov najlepšího ukončeného kalendárneho roka 2002, v ktorom žalobca dosiahol služobný príjem 396 572 Sk za 365 dní a služobný príjem 16 750 Sk za 15 dní nevyčerpanej dovolenky, patriacej za rok 2002. Výsluhový dôchodok bol žalobcovi postupne zvyšovaný, naposledy od 1. júla 2004 na 26 582 Sk mesačne.

Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia číslo 65101007345907/9-VÚSZ/DO2 z 22.októbra 2005 (ďalej len „rozhodnutie VÚSZ“) bol žalobcovi od 1. novembra 2005 znížený výsluhový dôchodok na 23 243 Sk. Na odvolanie žalobcu žalovaný v správnom konaní rozhodnutie VÚSZ žalobou napadnutým rozhodnutím potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že zníženie výsluhového dôchodku podľa § 105 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, spravidla na základe nesprávnych vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo. Dospel k záveru, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva zistenie, ktoré by viedlo k jednoznačnému právnomu záveru o opodstatnenosti zníženia výsluhovej dávky a k zníženiu dávky došlo len z dôvodu zmeny metodiky výpočtu dávky. Nestotožnil sa s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zákona v rozhodnutí o priznaní výsluhového dôchodku a o potrebe postupu podľa § 105 ods. 6 a 9 zákona, najmä ak nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku by umožňovala zjavne absurdné závery, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaním náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom období vykonával službu. Vzhľadom na postup podľa novej metodiky bez zmeny právnej úpravy krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov prvého i druhého stupňa vychádzali z nesprávneho právneho názoru, a preto ich podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný včas podaným odvolaním v celom rozsahu. Poukázal na to, že v zmysle § 119 zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe

v znení neskorších predpisov by žalobcovi nárok na služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku vznikol až po skončení kalendárneho roka 2003. Keďže služobný pomer ukončil dňom 31. januára 2003, nárok na tento služobný príjem mu vznikol uplynutím posledného dňa trvania služobného pomeru, teda až 1. februára 2003, a preto služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2002 nemohol byť zahrnutý do vymeriavacieho základu za rok 2002 na účely výpočtu dávky výsluhového zabezpečenia. Z uvedeného dôvodu žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na to, že obsahom odvolania žalovaného je len dôvodnosť započítania, resp. nezapočítania služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku do vymeriavacieho základu. Žalobca však v žalobe nevzniesol výhrady proti nezapočítaniu tejto náhrady do vymeriavacieho základu. Namietol len to, že žalovaný zmenil spôsob výpočtu dávok (vzorec). K zmene vstupných údajov v jeho prípade nedošlo, zmenila sa len metodika výpočtu, čo je neprípustné a v rozpore s § 105 ods. 6 zákona. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 62,70 Eura.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutie žalovaného v rozsahu žaloby a v medziach odvolania, vec prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie VÚSZ z 3. mája 2006 o znížení výsluhového dôchodku.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu namietal len z dôvodu nesprávneho nového vzorca pre výpočet vymeriavacieho základu pre určenie výšky výsluhového dôchodku. Nezahrnutie služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku do vymeriavacieho základu žalobca v žalobe nenamietol.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca skončil služobný pomer vojaka dňom 31. januára 2003. Rozhodnutím VÚSZ z 12. februára 2003 číslo

652101007345907/2-VÚSZ/DO 2 mu bol podľa § 38 zákona od 1. februára 2003 priznaný výsluhový dôchodok 21 921 Sk mesačne, keď do základu pre výpočet výsluhového dôchodku (ďalej len „výpočtový základ“) v roku 2002 bol započítaný služobný príjem (PLAT) 396 572 Sk za 365 dní ako aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2002 dňa (PLAT2) v sume 16 750 Sk pri počte hodnotených dní 107,35 a základ pre výpočet bol určený sumou 37 794,04 Sk.

Rozhodnutím VÚSZ 652101007345907/9-VÚSZ/DO 2 z 22. októbra 2005 bol výsluhový dôchodok žalobcu od 1. novembra 2005 podľa § 105 ods. 6 a 9 zákona č. 328/2002 Z.z. znížený na 23 243 Sk mesačne. Nový výpočet výsluhového dôchodku bol uvedený na druhej strane rozhodnutia a podľa neho do základu za rok 2002 bol započítaný služobný príjem **396 572 Sk** za 365 dní a základ pre výpočet bol určený sumou 33 048,02 Sk, takže výsluhový dôchodok za 28 rokov služby činil 58% výpočtového základu, teda 19 168 Sk mesačne k 1. februáru 2003, po zvýšení o 13,23% od 1. júla 2003 (2 536 Sk) a po zvýšení o 7,09% od 1. júla 2004 (1 539 Sk) v sume 23 243 Sk mesačne.

Podľa § 105 ods. 6 a 9 zákona dávka výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí a to odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila.

Podľa § 60 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z. základ na výpočet výsluhového dôchodku sa zistí u profesionálneho vojaka z priemerného služobného príjmu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

V zmysle § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa zák.č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších predpisov, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98); takto zistený súčet sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

Podľa § 60 ods. 6 písm. b/ zákona do vymeriavacieho základu sa nezahŕňa u profesionálneho vojaka ďalší služobný príjem alebo plat, alebo ďalší plat, cestovné náhrady, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, odmeny podľa osobitných predpisov, odmeny za pohotovosť, odmeny za pracovné zásluhy pri dosiahnutí 50 rokov veku a prvého skončenia služobného pomeru po nadobudnutí nároku na výsluhový dôchodok alebo invalidný výsluhový dôchodok, alebo starobný dôchodok, alebo invalidný dôchodok, príspevky zo sociálneho fondu, príjmy v súvislosti s používaním motorového vozidla a služobné účely a súkromné účely, odmeny podľa osobitných predpisov o objavoch, vynálezoch, zlepšovacích návrhoch a priemyselných vzoroch a plnenia poskytované zamestnávateľom zo zisku po zdanení.

Podľa § 98 ods. 3 zák.č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2004 vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka odmeňovaného podľa osobitného predpisu tvorí

- a) služobný príjem,
- b) osobitné príplatky,
- c) doplatok k služobnému príjmu,

ktorý patrí profesionálnemu vojakovi v rozhodujúcom období a ktorý je predmetom dane z príjmu fyzických osôb s výnimkou príjmov oslobodených od tejto dane.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že príjmovu najlepším ukončeným kalendárnym rokom žalobcu bol rok 2002.

Pokiaľ VÚSZ v rozhodnutí z 22. októbra 2005 určil výpočtový základ tak, že tam uvedený súhrn služobných príjmov a osobitných príplatkov vydělil počtom 365 dní a výsledok vynásobil koeficientom 30,417, použitý vzorec je podľa názoru odvolacieho súdu správny a zodpovedá ustanoveniu § 60 ods. 5 písm. a/ zákona.

Z rozhodnutia VÚSZ z 22. októbra 2005 však nie je zrejmé, na základe čoho a prečo správny orgán prvého stupňa určil súhrn služobných príjmov a osobitných príplatkov za rok 2002 práve sumou 396 572 Sk. Podľa časti B vložky k záznamu o plate žalobcu za rok 2002 pritom vymeriavací základ pre výsluhové zabezpečenie a nemocenské činil 439 072 Sk.

Uvedený nedostatok neodstránil ani žalovaný v preskúvanom rozhodnutí – z rozhodnutia nie je zrejmé, ako správny orgán dospel k určaniu jednotlivých veličín, použitých pri výpočte výpočtového základu a znížení výšky výsluhového dôchodku od 1. novembra 2005. Samotné odkazy na ustanovenia zákona nie sú podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné na to, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, a tak rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie VÚSZ je nepreskúmateľné (§ 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP), a preto podľa § 250ja ods. 3 druhá veta v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP rozsudok krajského súdu potvrdil.

V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného vrátiť spisový materiál správne mu orgánu prvého stupňa na nové posúdenie, či sú dané podmienky pre zníženie výsluhového dôchodku podľa § 105 ods. 6 zákona, pričom v kladnom prípade príslušný správny orgán rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní nielen uvedením ustanovení zákona, ale uvedie aj to, ako vypočítal jednotlivé veličiny rozhodné pre výpočet výšky výsluhového dôchodku.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, lebo žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného z 1. apríla 2010) po 55,49 Eura + režijný paušál 7,21 Eura, spolu 62,70 Eura.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková